

Løgn!”, hvorhos han irettesætter ham i Mandskabets og forskellige Befalingsmænds Paahør og bebrejder ham hans „sædvanlige Dovenskab og Forsøg paa Snyderi fra Tjeneste”. Da Sergenten saa begynder at sige: „Tillader Hr. Premierløjtnanten...”, afbryder denne ham med Ordene: „Hold Mund og skrup hen til Deres Deling”. Af de to har i alt Fald Sergenten været det mest dannede Menneske. Senere, da Kaptajnen kom til, spurgte ogsaa han Sergent N. N. om Grunden til, at han ikke havde sin Oppakning paa, og da Sergenten hertil svarede, at det var efter Kaptajnens Ordre, sagde Kaptajnen, at Sergenten jo godt havde hørt, at en anden Sergent havde faaet Ordre til at skrive, hvilket Sergenten imidlertid benægtede, for han havde været beskæftiget med at uddele Kvarterbillerter.

Sergent N. N. har forklaret, at Kaptajnen derpaa bød ham tie med Ordene: „Hold Deres Kæft, jeg vil ikke høre Deres forbandede Vrøvl!”, medens Kaptajnen hævder at have sagt: „Hold Deres Mund, lad mig være fri for Deres Vrøvl”. Det er naturligvis en Formildelse, omend ikke nogen stærk. Efter Kaptajnens Forklaring udbrod Sergenten straks efter: „Jeg ønsker, at denne Sag skal gaa videre”, medens Sergenten forklarede — hvad ogsaa er bekræftet af Stabssergenten og Oversergenten —, at han sagde: „Tillader Kaptajnen, at denne Sag gaar videre”. At han i det første Tilfælde skulde have gjort sig skyldig i nogen Forseelse, kan jeg ikke indse, han har i alt Fald talt høfligt. Saa siger Kaptajnen, da dette Ønske er fremført, at det kan han gøre: „Og saa skal De se, hvorledes jeg skal lave Dem til”. Det siger Sergenten i alt Fald, at han har sagt, medens Kaptajnen forklarer at have sagt: „Men vær De ganske rolig for, at nu skal De min Salighed blive lavet til”. Om denne sidste Forklaring egentlig er synderlig mildere end den første, ved jeg ikke. (*Alfred Christensen*: Saa har han altsaa bandet, det maa han jo ikke). Jamen, det var før det blev forbudt. Dette løber alt sammen ud til, at Kaptajnen faar Vagtarrest i 8 Dage og Premierløjtnanten i 4 Dage. Man ser, at det er ikke nogen synderlig streng Straf. Det er vistnok at holde sig hjemme paa Kasernen. Det er noget helt andet end at faa Vand og Brød i mørk Celle. Sergenten fik en Irettesættelse af Stabskrigsrettens Formand, han kunde naturligvis ikke slippe helt uskadt.

Dermed ere vi færdige med 1909. Nej, vi vare allerede i Forvejen færdige med den Ulejlighed, Overkriagsretten havde haft i

1909, og vi ere allerede begyndte paa 1910. Det var nemlig den 12. Februar 1910, at denne Dom blev afsagt. Saa kommer en Stadfæstelsesdom, der ingen Ulejlighed kan forvolde, den 12. Februar 1910, og den 28. Maj 1910 kommer der igen en Stadfæstelsesdom og en lille ubetydelig Hjemvisningsdom, som ikke kan have forvoldt Overkriagsretten nogen som helst Ulejlighed. Den 16. Juli er der ligeledes en ubetydelig Stadfæstelsesdom, og den 13. August afsiges der Dom over en Sekondløjtnant, som har gjort sig skyldig i Vekselfalsk og Forfalskning af et andet Dokument, saa vidt jeg i en Hast kan se. Han har faaet et Bevis for, at hans Fader kautionerer „for nedenstaaende Beløb, som min Søn, Sekondløjtnant N. N., er kommen til at skyldte ud over sine Orlovspenge Kr. 105.34”, hvilket han retter til Kr. 805.34, og saa laver han en falsk Veksel. Denne Sag er fuldt oplyst, inden den kommer for Overkriagsretten, som blot har at stadfæste Dommen, hvad Straffen angaar, og sige et Par Ord om Erstatningspaastanden. Det kan ikke have været nogen vidtløftig Historie.

Endelig den 5. September 1910 afsiger Overkriagsretten en Dom for Vold mod Undermand. Det er en Rekrut, der den 14. Juni 1910 var kommen hjem fra Eftermiddagsøvelse, hvorunder han har haft Ekstraøvelser under Befaling af tiltalte, fordi han var tilbage i forberedende Øvelser til Magasinskydning. Kl. 7 blev han kaldt ind paa Kaserneunderofficeren, Korporal A.'s Værelse, hvor vare til Stede eller dog kom til Stede baade tiltalte og Korporal A. Der blev han beskyldt for at have været doven med Tilføjende, at det havde de Medicin for, og saa fik han i alt Fald en Lussing paa højre Kind og rimeligvis ogsaa en paa venstre og desuden en Erklæring om slubbertagtig Opførsel. Det faar Korporalen Arrest i 20 Dage for. Men denne Sag har ogsaa været fuldstændig oplyst, inden den kom for Overkriagsretten. Saa er der en lille Stadfæstelsesdom ovre fra Vestindien, og saa er der den sidste Dom, som er os forelagt, af 24. Oktober 1910. Det er Dommen over Premierløjtnant Dederding, som allerede er refereret af den ærede foregaaende Taler, hvor Premierløjtnant Dederding fra Nyborg slipper med en Irettesættelse for det Forhold, han havde udvist overfor den Rekrut, der havde begaaet Selvmord.

Det er ikke store Bedrifter, delvis ikke heldige Bedrifter, Overkriagsretten har udført, men ikke desto mindre sidder,